

8. Язлюк Б.О. Інноваційний менеджмент : навч. посіб. Тернопіль : Економічна думка, 2012. 194 с.

9. Язлюк Б. Стратегія інноваційної безпеки як подолання асиметрії конкурентоспроможності підприємств у міжрегіональному розвитку. Наука молода. 2012. Вип. 18. С. 178-184.

10. Язлюк Б. Управління диверсифікацією в контексті реалізації інвестиційно-інноваційної стратегії розвитку підприємств. Галицький економічний вісник. 2010. № 4. С. 86-91.

Павло Терида

слухач магістерської програми

Тернопільський національний економічний університет

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ РОБОТИ З БІОЛОГІЧНИМИ ПЕРЕТВОРЕННЯМИ В ПТАХІВНИЦТВІ

Підвищення рівня продовольчої безпеки держави на основі нарощування виробництва продуктів харчування, поліпшення їх якості та збалансованості за поживними елементами, а також забезпечення захисту інтересів вітчизняного виробника є стратегічним пріоритетом соціального та економічного розвитку України в умовах ринкових перетворень. У розв'язанні харчової проблеми продукти птахівництва, зокрема виробництво пташиного м'яса та яєць, за співвідношенням ціни та якості, враховуючи купівельну спроможність населення України, завжди займало провідні позиції. Однак в агропромисловому виробництві України галузь птахівництва залишається проблемною, хоча у той же час стрімко розвивається. Створити сприятливі умови для підвищення ефективності птахівництва в цілому, забезпечити населення високоякісними продуктами харчування, витримати значну конкуренцію на внутрішньому ринку і знайти шляхи виходу на зовнішній ринок – ось перелік далеко не всіх питань, які стоять перед галуззю на сучасному етапі розвитку [2, с. 171].

Облік на птахівничих підприємствах має певні особливості, пов'язані з технологією вирощування біологічних активів, основною та побічною продукцією, що і є основою цієї галузі.

Виокремлення біологічних перетворень на птахівничих підприємствах в обліково-економічну категорію є важливим етапом у розвитку системи бухгалтерського обліку галузі.

Відповідно до П(С)БО 30 «Біологічні активи», біологічний актив – це тварина або рослина, яка в процесі біологічних перетворень здатна давати сільськогосподарську продукцію та/або додаткові біологічні активи, а також приносити в інший спосіб економічні вигоди.

Біологічний актив при управлінні ним людиною приносить економічні вигоди від його використання, хоча досить важливим є акцент на його природне походження і функціонування, яке можливе і відбувається лише за умов впливу біологічних законів.

Для підприємств, що займаються виробництвом продукції птахівництва, така категорія, як біологічний актив, є новою. У процесі бухгалтерського обліку на птахівничих підприємствах птиця є біологічним активом, а біологічним перетворенням – ріст птиці. Це пояснюється тим, що основною ознакою біологічного активу є його здатність до біологічної трансформації, що включає процеси росту, виробництва і відтворення, які приводять до якісних та кількісних змін біологічного активу [1, с. 81].

Біологічні активи птахівництва за своїми характеристиками досить різноманітні, про що свідчить їхня велика кількість. Для цілей бухгалтерського обліку виділяють дві категорії біологічних активів: поточні, які використовуються протягом періоду, що не перевищує 12 місяців; та довгострокові, які використовуються понад 12 місяців.

Класифікація біологічних активів птахівництва впливає на організацію аналітичного обліку витрат на біологічні перетворення (об'єктів обліку витрат) та оприбуткування продукції. Виділення молодняку курей та ремонтного молодняку птиці яєчного напряму зумовлено відповідними технологічними процесами, а саме молодняк курей вирощують для переведення його в промислове стадо, а ремонтний молодняк – для забезпечення сталої кількості голів у батьківському стаді. Об'єктом обліку витрат птиці м'ясного напряму виділяємо лише ремонтний молодняк, оскільки вирощування м'ясних курчат бройлерів не потребує ремонтного молодняку.

Отже, система управління ефективним розвитком птахівництва вимагає якісно нового рівня обліково-аналітичного забезпечення, яке має ґрунтуватися на комплексній економічній діагностиці стану управління поточними біологічними активами, де пріоритетними доцільно вважати такі напрями, як аналіз результативності використання активів та витрат на їх утримання, окупності, віддачі та рентабельності.

Список використаних джерел

1. Рибаківва Р.А. Класифікація біологічних активів птахівництва в системі бухгалтерського обліку. Збалансоване природокористування. 2015. № 4. С. 80-83.
2. Ставська Ю.В. Передумови розвитку підприємств галузі птахівництва в умовах глобалізації агропродовольчого ринку. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія : Економіка і менеджмент. 2015. Випуск 10. С. 171-174.
3. Бутов А.М., Костецький В.В. Управління фінансовими потоками підприємств з позиції фінансової логістики. Інноваційна економіка. 2018. Випуск 3-4 (74). С. 139-145.
4. Бутов А. М. Фінансовий аутсорсинг та його застосування в управлінні діяльністю підприємства Науковий журнал «Причорноморські економічні студії». 2015. Випуск 5. С. 91-95.
5. Пуцентейло П.Р. Організаційно-економічне забезпечення ефективного розвитку тваринництва в умовах кризи. Економічний дискурс. 2016. № 2. С. 37–46.
6. Пуцентейло П.Р. Особливості сучасного розвитку м'ясо-продуктового підкомплексу України. Сталий розвиток економіки. 2012. № 5 (15). С. 13–18.
7. Пуцентейло П.Р. Стратегічні напрями розвитку тваринництва України. Інноваційна економіка. 2013. № 8 (46). С. 12–16.
8. Язлюк Б. Застосування диверсифікації при реалізації інвестиційно-інноваційної стратегії підприємства. Наука молода. 2010. № 14. С. 198-202.
9. Язлюк Б.О. Інноваційний менеджмент : навч. посіб. Тернопіль : Економічна думка, 2012. 194 с.
10. Язлюк Б. Стратегія інноваційної безпеки як подолання асиметрії конкурентоспроможності підприємств у міжрегіональному розвитку. Наука молода. 2012. Вип. 18. С. 178-184.
11. Язлюк Б. Управління диверсифікацією в контексті реалізації інвестиційно-інноваційної стратегії розвитку підприємств. Галицький економічний вісник. 2010. № 4. С. 86-91.

Петро Теріда

слухач магістерської програми

Тернопільський національний економічний університет

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ РИНКУ ЗЕМЛІ В УКРАЇНІ

Земля є унікальним продуктом природи, який одночасно виступає найважливішим засобом виробництва і, як будь-який інший засіб виробництва, є товаром. Визнання землі товаром зумовлює необхідність формування ринку землі.

Загальновідомо, що в основу формування ринку землі покладено право приватної власності на землю. На сьогодні, в умовах дії мораторію на відчуження земель сільськогосподарського призначення, право власності на землю не є абсолютним, адже